

Запаљене шуме и градови изгорели су до темеља. Колеге са одсеченим удовима. Бомбардовања која су тако немилосрдна да је једина опција је лежати у рову, чекати и молити се.

News

'Hell on earth': Ukrainian soldiers describe eastern front

Cities burned to the ground and colleagues with severed limbs

Via AP news wire • 8 hours ago

 'Hell on earth': Ukrainian soldiers describe eastern front

Show all 5

Украјински војници који се враћају са линија фронта у региону Донбаса на истоку Украјине — где Русија води жестоку офанзиву — описују живот током онога што се претворило у исцрпљујући рат исцрпљивања као апокалиптичан.

У интервјуима за Асошијетед прес, неки су се жалили на хаотичну организацију, дезертерство и проблеме менталног здравља узроковане немилосрдним гранатирањем. Други су говорили о високом моралу, херојству својих колега и посвећености да наставе да се боре, чак и када боље опремљени Руси контролишу већи део борбене зоне.

Потпоручник Володимир Назаренко, 30, други командант батаљона Слобода украјинске Националне гарде, био је са трупима које су се повукле из Северодоњецка по наређењу војних вођа. Током једномесечне битке, руски тенкови су уништили све потенцијалне одбрамбене положаје и претворили град са предратним становништвом од 101.000 у „спаљену пустињу“, рекао је он.

„Сваки дан су нас гранатирани. Не желим да лажем о томе. Али то су биле бараж муниције на сваку зграду“, рекао је Назаренко. „Град је методично срањен са земљом.“

У то време, Северодоњецк је био један од два велика града под украјинском контролом у покрајини Луганск, где су проруски сепаратисти пре осам година прогласили непризнату републику. До тренутка када је 24. јуна стигла наредба о повлачењу, Украјинци су били опкољени са три стране и подигли су одбрану од хемијске фабрике у којој су били склони и цивили.

„Ако је негде на Земљи постојао пакао, онда је то био у Северодоњецку“, рекао је Артем Рубан, војник Назаренковог батаљона, из упоредне безбедности Бахмута, 64 километра (40 миља) југозападно од заробљеног града. „Унутрашња снага наших момака омогућила им је да држе град до последњег тренутка.“

"То нису били људски услови у којима су морали да се боре. Тешко вам је ово овде објаснити, како се сада осећају или како је тамо", рекао је Рубан, трепћући на сунцу. "Борили су се до краја тамо. Задатак је био уништити непријатеља, без обзира на све."

Назаренко, који се такође борио у Кијеву и другде на истоку након што је Русија напала Украјину, сматра украјинску операцију у Северодоњецку „победом“ упркос исходу. Рекао је да су браниоци успели да ограниче жртве док су одуговлачили руско напредовање много дуже него што се очекивало, исцрпљујући руске ресурсе.

„Њихова војска је претрпела огромне губитке, а њихов потенцијал за напад је избрисан“, рекао је он.

И поручник и војник под његовом командом изразили су уверење да ће Украјина вратити све окупиране територије и победити Русију. Инсистирали су на томе да морал остане висок. Други војници, већина без борбеног искуства пре инвазије, делили су песимистичније приче док су инсистирали на анонимности или су користили само своја имена да би разговарали о својим искуствима.

Алексиј, припадник украјинске војске који је почео да се бори против сепаратиста које подржава Москва 2016. године, управо се вратио са фронта тешко шепајући. Рекао је да је рањен на бојном пољу у Золоту, граду који су Руси такође заузели.

„На ТВ-у приказују прелепе слике линија фронта, солидарности, војске, али реалност је сасвим другачија“, рекао је он, додајући да не мисли да би испорука више западног оружја променила ток рата.

Његов батаљон је почео да понестаје муниције за неколико недеља, рекао је Алексиј. У једном тренутку, немилосрдно гранатирање спречило је војнике да устану у рововима, рекао је, а исцрпљеност се видела на његовом поремећеном лицу.

Виши председнички помоћник известио је прошлог месеца да 100 до 200 украјинских војника гине сваког дана, али земља није навела укупан број погинулих у акцији. Алексиј је тврдио да је његова јединица изгубила 150 људи током прва три дана борбе, многи због губитка крви.

Због немилосрдног бомбардовања, рањени војници су евакуисани само ноћу, а понекад су морали да чекају и по два дана, рекао је он.

„Командире није брига да ли сте психички сломљени. Ако имате срце које ради, ако

имате руке и ноге, морате се вратити унутра“, додао је он.

Марија, 41-годишња командир вода која се придружила украјинској војсци 2018. након што је радила као адвокат и родила ћерку, објаснила је да ниво опасности и непријатности може у великој мери да варира у зависности од локације јединице и приступа линијама снабдевања .

Линије фронта које постоје од почетка сукоба са проруским снагама 2014. су статичније и предвидљивије, док су места која су постала бојно поље откако је Русија послала своје трупе у инвазију „другачији свет“, рекла је она.

Марија, која је одбила да подели своје презиме из безбедносних разлога, рекла је да се њен муж тренутно бори на таквој „врућој тачки“. Свима недостају и брину за своје вољене, а иако то изазива невољу, њени подређени су одржали расположење, рекла је.

„Борићемо се до краја“, рекла је она.

Два друга војника АП интервјуисао — бивши службеници у Кијеву без претходног борбеног искуства — рекли су да су послати на прве линије фронта на истоку чим заврше почетну обуку. Рекли су да су приметили „ужасну организацију“ и „нелогично доношење одлука“, а многи људи у њиховом батаљону су одбили да се боре.

Један од војника је рекао да свакодневно пуши марихуану. „У супротном бих изгубио разум, дезертирао бих. То је једини начин на који могу да се изборим“, рекао је он.

28-годишњи бивши учитељ у Славјанску који „никада није замишљао“ да ће се борити за своју земљу описао је украјинска ратишта као потпуно другачији живот, са другачијим системом вредности и емоционалним успонима и падовима.

„Има радости, има туге. Све је испреплетено“, рекао је он.

Пријатељство са његовим колегама даје светле тачке. Али видео је и колеге војнике како подлежу екстремном умору, како физичком тако и психичком, и који показују симптоме ПТСП-а.

„Тешко је живети под сталним стресом, неиспаван и неухрањен. Да својим очима видиш све те страхоте — мртве, откинуте удове. Мало је вероватно да нечија психа то може да издржи“, рекао је он.

„Спремни смо да издржимо и да се боримо стиснутих зуба. Без обзира колико је тешко и тешко“, рекао је учитељ, говорећи из рибарске радње која је претворена у војно дистрибутивно чвориште. „Ко ће бранити мој дом и моју породицу, ако то нисам ја?“

Руске снаге су у недељу заузеле последње украјинско упориште у покрајини Луганск и појачале ракетне ударе на Доњецк , провинцију Донбас у којој се налази центар.

([Индепендент](#))